

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 72.

Elleve Session.

48de Møde.

Tirsdagen den 6te Marts.

(Fortsat.)

F. Nielsen: Da den høitærede Justitsminister endte med de Ord, at han haabe, at hans Udtalelse og især Slutningen af den vilde bevæge Landstinget til ikke at lade denne Sag gaae videre, har jeg dog troet, at jeg burde svare et Par Ord derpaa, da det rigtignok forekom mig, at netop i den sidste Udtalelse af Ministeren var der ikke nogen gyldig Grund. Banstueligheden skulde ligge deri, at der er almindelige Bestemmelser om, at, for at Skolegangen ikke skal forsummes, skulle alle Begravelser stee i Middagstiden; men nu bestemmer dette Lovforslag blot, at en fremmed Præst skal kunne forrette Begravelsen paa en Tid, da Kirken er fri, saa at han altsaa til Skolevæsenets Skade kunde tilfidesætte hiin Bestemmelse. Men naturligviis er han ikke fritagen for at følge almindelige Lovbestemmelser angaaende Tiden for alle Begravelser paa Landet, hvorved Kirkeangeren skal benyttes. Jeg maa atter gjentage, at Præsterne i Almindelighed ret godt kende de Lovbestemmelser, der ere givne for deres Virksomhed, og idet de kende dem, tør jeg ogsaa sige, at de ere villige til at følge dem. Derimod kender jeg ikke — og deri kan det altsaa være, at jeg verserer i Wildfarelse — hvilke Bestemmelser det er, der berettiger en fremmed Præst til — at møde paa Kirkegården og der forrette Tjenesten. Jeg finder, at natur-

lig Villighed berettiger dertil, men jeg veed ikke nogen Lovbestemmelse, der berettiger ham til, uden Tilladelse fra Sognepræsten, at komme paa Kirkegården og der forrette Begravelsen. Jeg kender ikke det ministerielle Rescript, der desangaaende maa være udgaaet, thi det er ikke kommet mig for Die.

Cultusministeren: Ministeriets Anskuelse i denne Henseende er bleven udtalt ved forskjellige givne Tilfælde. Ministeriets Anskuelse har ogsaa fundet sit Udtryk igjennem disse Forhandlinger i Landstinget; men forsaavidt det skulde vise sig, at den dog ikke skulde være tilstrækkelig bekjendt, vil der være Anledning til at udstede et Circulaire derom, og den ærede Landstingsmand tvivler vel ikke om, at Ministeriet nok skulde vide at slaffe den af Ministeriet udtalte Anskuelse Efterlevelse igjennem de forskjellige Embedsmænd.

Det maa være mig tilladt endnu at tilføje et Par Ord, iagtet jeg vel, ved at komme saaeent, egentlig har forspildt min Ret dertil. Foruden hvad jeg tidligere har anført mod Loven, er der endnu en Grund, det er den, at jeg ikke ønsker en saadan Lov fremmet, førend der er givet en Kirkeforsatning paa den af Grundloven bestemte Maade, og førend Geistligheden og Kirkeautoriteterne kunne faae Leilighed til at udtale sig. Der er bestemt i Grundloven, at Folketirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, derfor anseer jeg det for givet, at der skal drages Omhu for, at Folketirken paa anden Maade end tidligere skal udøve sin Indflydelse. Jeg skal alvorligt og ærligt arbejde